

Sygn. akt IV U 924/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2018 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	st. sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 17 sierpnia 2018 r. w S.

odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 6 listopada 2017 r. Nr (...)

w sprawie E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do renty socjalnej

I. zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo E. S. do stałej renty socjalnej od 1 sierpnia 2017 roku;

II. przyznaje i nakazuje wypłacić z sum Skarbu Państwa (kasa Sądu Okręgowego w Siedlcach) na rzecz adwokat M. M. kwotę 110,70 (sto dziesięć złotych siedemdziesiąt groszy), w tym należny podatek VAT, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej na rzecz E. S. z urzędu.

Sygn. akt: IV U 924/17 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 6 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił E. S. prawa do renty socjalnej wskazując, że u ubezpieczonej nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła E. S. wnosząc o jej zmianę i ustalenie jej prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu stanowiska wskazała m.in., że orzeczenie komisji lekarskiej jest dla niej krzywdzące. Komisja lekarska nie uwzględniła, że posiada ona orzeczenie o niepełnosprawności w stopniu umiarkowanym. Cierpi na lewostronny niedowład, głęboką i pogłębiającą się skoliozę, ma krótszą lewą kończynę i inne schorzenia, które powodują, że nie jest w stanie pracować. Naruszenie sprawności jej organizmu istnieje od dzieciństwa i ma charakter trwały. Ponadto z uwagi na opóźniony rozwój psycho-motoryczny przez cały okres edukacji szkolnej, od szkoły podstawowej do technikum, miała obniżony i dostosowany do jej możliwości program nauczania. Z uwagi na istniejące dysfunkcje nie przystąpiła również do egzaminu maturalnego. Dlatego wnosi o zmianę zaskarżonej decyzji i przyznanie jej prawa do renty socjalnej (odwołanie k.1-7 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 27 października 2017r., która nie stwierdziła u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę tej decyzji (odpowieź organu rentowego na odwołanie k.8-9 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona E. S. urodziła się w dniu (...) W okresie od 6 stycznia 2013r. ,tj. od chwili ukończenia 18. roku życia do 29 lutego 2016r. ubezpieczona uprawniona była do renty socjalnej (decyzja (...) Oddziału w S. z 1 marca 2013r. o przyznaniu ubezpieczonej prawa do renty socjalnej k.11 akt o rentę socjalną za wnioskiem z 28 stycznia 2013r.). Podstawę wydania powyższej decyzji stanowiło orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 12 lutego 2013r. stwierdzające, że ubezpieczona jest całkowicie niezdolna do pracy do 29 lutego 2016r., przy czym niezdolność ta powstała na skutek naruszenia sprawności organizmu powstałego przed ukończeniem 18. roku życia (orzeczenie lekarza orzecznika z 12 lutego 2013r. k.9 akt rentowych). Decyzją z 11 marca 2016r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej na okres po 29 lutego 2016r., oparł się w tym zakresie na orzeczeniu lekarza orzecznika z 11 lutego 2016r., w którym lekarz ten stwierdził, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 11 lutego 2016r. i decyzja organu rentowego z 11 marca 2016r. o odmowie prawa do renty socjalnej k.18-19 akt rentowych). Decyzja ta nie została przez ubezpieczoną zaskarżona.

W dniu 28 sierpnia 2017r. wpłynął do organu rentowego nowy wniosek ubezpieczonej o prawo do renty socjalnej (wniosek k.20-21 akt rentowych). Rozpoznając powyższy wniosek organ rentowy skierował ubezpieczoną na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 26 września 2017r. ustalił, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 26 września 2017r. k.23 akt rentowych). Na skutek sprzeciwu ubezpieczonej od powyższego orzeczenia, ubezpieczona skierowana została na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 27 października 2017r. stwierdziła, że ubezpieczona nie jest całkowicie niezdolna do pracy (sprzeciw ubezpieczonej od orzeczenia lekarza orzecznika k.37-38 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 27 października 2017r. k.25 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 6 listopada 2017r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonej prawa do renty socjalnej (decyzja z 6 listopada 2017r. k.26 akt rentowych).

Ubezpieczona ma obecnie 23 lata. W dniu 31 sierpnia 2015r. ukończyła technikum w ramach Zespołu Szkół – Centrum (...) i Centrum (...) w M. w zawodzie technik żywienia i gospodarstwa rolnego. W okresie tej nauki ubezpieczona objęta była indywidualnym programem edukacyjno-terapeutycznym z uwagi na niepełnosprawność sprzężoną ,tj. niepełnosprawność ruchową i niedosłuch. Ubezpieczona nie przystąpiła do egzaminu maturalnego i zawodowego (zaświadczenie dyrektora Zespołu Szkół (...) z 5 października 2017r. k.35 akt rentowych – tom dokumentacji medycznej). Ubezpieczona nie pracowała zawodowo.

Ubezpieczona urodziła się z dziecięcym porażeniem mózgowym, niedowładem połowicznym lewostronnym i głębokim niedosłuchem na lewe ucho. Występuje u niej skrócenie lewej kończyny górnej i lewej kończyny dolnej, skolioza kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego oraz lewa stopa końsko-szpota. Ubezpieczona cierpi na upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim oraz łagodne zaburzenia procesów poznawczych. Ubezpieczona nie leczyła się dotychczas psychiatrycznie i z przyczyn psychiatrycznych nie jest całkowicie, ale częściowo niezdolna do pracy. Jednakże współistniejące u niej schorzenia somatyczne w postaci niedowładu połowicznego lewostronnego oraz wskazanych wyżej dysfunkcji narządu ruchu i słuchu powodują, że jest trwale całkowicie niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18. roku życia. Trudności w codziennym funkcjonowaniu ubezpieczonej wynikają z wychudzenia i osłabienia lewej połowy ciała oraz bocznego skrzywienia kręgosłupa, które skutkują bólami całego kręgosłupa, utykaniem na lewą kończynę dolną i trudnościami w posługiwaniu się lewą kończyną górną. Ubezpieczona nie może wykonywać pracy fizycznej, pracy wymagającej długotrwałego stania,

schylania się, pracy w pozycji nieergonomicznej i wymagającej precyzyjnych ruchów kończyn górnych (opinia biegłych neurologa, ortopedy, audiologa, psychiatry i psychologa k.46-53 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonej E. S. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2013r., poz.982 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia, w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. Zgodnie zaś z ustępem 2 pkt 1 powyższego przepisu osobie, która spełnia warunki określone w ustępie 1 przysługuje renta stała, jeżeli całkowita niezdolność do pracy jest trwała.

Analizując okoliczności sprawy Sąd doszedł do przekonania, że odwołanie ubezpieczonej jest zasadne. Przeprowadzony przez Sąd dowód z opinii biegłych neurologa, ortopedy, audiologa, psychiatry i psychologa wykazał bowiem, że wbrew ustaleniom organu rentowego, ubezpieczona E. S. jest całkowicie niezdolna do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem przez nią 18. roku życia, a właściwie istnieje u niej od urodzenia, przy czym rodzaj stwierdzonych schorzeń powoduje, że niezdolność ta ma charakter trwały. Źródłem stwierdzonej u ubezpieczonej całkowitej niezdolności do pracy jest dziecięce porażenie mózgowie i towarzyszące mu dysfunkcje neurologiczne w postaci niedowładu połowiczego lewostronnego oraz związane z tym upośledzenie narządu ruchu pod postacią skrócenia lewej kończyny górnej i lewej kończyny dolnej, skoliozy kręgosłupa piersiowo-lędźwiowego oraz lewej stopy końsko-szpotawej. Schorzenia te oraz współistniejące u ubezpieczonej upośledzenie umysłowe w stopniu lekkim i głęboki niedosłuch odbiorczy ucha lewego powodują, że ubezpieczona jest trwale całkowicie niezdolna do pracy. Z opinii biegłych wynika, że ubezpieczona nie może wykonywać pracy fizycznej, pracy wymagającej aktywności fizycznej, w tym precyzyjnych ruchów kończyn górnych. W odniesieniu do pracy umysłowej wskazać należy, że ubezpieczona ukończyła wprawdzie technikum, ale profil zdobytego zawodu – technik żywienia i gospodarstwa domowego ukierunkowuje do wykonywania nie stricte pracy umysłowej, a głównie pracy fizycznej, a z całą pewnością pracy wymagającej aktywności fizycznej. Do wykonywania innego rodzaju pracy umysłowej ubezpieczona nie ma kwalifikacji, nie złożyła ona egzaminu maturalnego, a ponadto - jak wynika z ustaleń Sądu – edukacja ubezpieczonej odbywała się indywidualnym programem edukacyjno-terapeutycznym z uwagi na stwierdzoną u niej niepełnosprawność. W tych okolicznościach Sąd doszedł do przekonania, że opinia biegłych (k.53 akt sprawy) stanowi wiarygodny dowód w sprawie. Wydali ją specjaliści z zakresu schorzeń występujących u ubezpieczonej, po analizie dokumentacji medycznej ubezpieczonej i zbadaniu ubezpieczonej.

Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego zespołu biegłych, gdyż zastrzeżenia organu rentowego do złożonej w sprawie opinii biegłych nie są umotywowane merytorycznie i prowadzą się do polemiki z ustaleniami biegłych wynikającej z odmiennej oceny stanu zdrowia ubezpieczonej (pismo organu rentowego k.69-70 akt sprawy).

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku. Jako datę początkową prawa ubezpieczonej do stałej renty socjalnej Sąd ustalił dzień 1 sierpnia 2017r. ,tj. pierwszy dzień miesiąca, w którym ubezpieczona zgłosiła wniosek o to świadczenie.

O kosztach nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu na rzecz ubezpieczonej, Sąd orzekł na podstawie §15 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 3 października 2016r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2016r., poz.1714).